

บ้านจ:ก้าง
ถ้าใจไม่แสบ

สุภาภิศา วุฒิ

บ้านจะกว้าง

ถ้าใจไม่แคบ

ผู้เขียน ญานิสสา วุฒิ

เผยแพร่ครั้งแรกที่ www.ebook.in.th

ขอบคุณภาพจาก www.google.com

ขอบคุณฟอนต์จาก www.font.com

แนะนำเพิ่มเติม รุ่งกาญจน์ วุฒิ

แต่ ทุกสิ่งภายในบ้านกว้าง

*รู้ลึกเรื่องบ้าน

เดินทางเข้าบ้าน(ตำนาน)	5
มารู้จักบ้าน	6
เมื่อรั้วไม่ด้	9
เมื่อบ้านแตกแยก	12
บทส่งท้าย	14
ประวัติผู้เขียน	15

เดินทาง

เข้าบ้าน(คำนำ)

การเดินทางเข้าบ้านเปรียบเสมือนการเริ่มทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแน่นอนว่าจะต้องมีการกระทำต่อไปอีก เช่นกัน นี่คือการเริ่มเรื่องของผู้เขียน โดยเนื้อเรื่องส่วนใหญ่อิงกล่าวถึงสังคมไทยในปัจจุบัน การไม่เชื่อตรงของนักการเมือง การทะเลาะเบาะแว้ง ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรสนใจอย่างหนึ่งของประเทศ แต่ในอีกมุมหนึ่งปัญหาเหล่านั้นก็แสดงให้เห็นถึงความโลภ โกรธ หลงในตัวของมนุษย์ด้วย

ท้ายนี้ก่อนเริ่มอ่านต่อไป ผู้เขียนหวังว่าผู้อ่านจะนำไปปฏิบัติในสิ่งที่ดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อประเทศชาติ

สุภาณิศา วุฒิ

ผู้เขียน

มารู้จักบ้าน

เป็นสิ่งที่รู้จักกันดีอยู่แล้วจากบทเรียนว่าคนไทยอพยพมาจาก เทือกเขาอัลไต ในประเทศจีนแล้วมาตั้งรกรากที่เมืองสุวรรณภูมิ ซึ่ง ปัจจุบันก็เป็นบ้านที่ อยู่ กิน หลับ นอน ของพวกเราซึ่งเป็นความ เชื่อที่ผิดมาตลอด

นักประวัติศาสตร์พบหลักฐานของชนชาติไทย ว่าเป็นชนชาติที่ เข้ามาอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาไม่น้อยกว่า 3,000 ปี มาแล้ว

หลักฐานที่ปรากฏแหล่งชุมชนของคนไทย ส่วนใหญ่อยู่ใน บริเวณที่เป็นลุ่มแม่น้ำสำคัญกระจายทั่วไปในบริเวณทั่วภูมิภาค โดย สามารถแบ่งกลุ่มที่อยู่อาศัยของคนไทยสำคัญๆ ออกเป็น 4 กลุ่ม ใหญ่คือ ลุ่มแม่น้ำโขง ลุ่มแม่น้ำสาละวิน ลุ่มแม่น้ำแดง/แม่น้ำดำ และ ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา

จากการเปลี่ยนแปลงทางรูปแบบการดำรงชีวิตในพุทธ ศตวรรษที่ 16-18 ส่งผลให้ ๓ วันภายในซึ่งเริ่มมีความสำคัญและ ได้รับความสนใจในฐานะเป็นจุดพักหรือศูนย์รวมสินค้าก็เริ่มมีการ รวมตัวกันกลายเป็นเมืองใหญ่ขึ้น

เห็นได้จากความรุ่งเรืองของเมืองเชียงแสน-พะเยา ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 16-18 และการเกิดเมืองล้านนาในพุทธศตวรรษที่ 18 หรือการปรากฏภาพของเมืองศรีสัชนาตนะุต (ล้านช้าง) ซึ่งได้พัฒนาไปพร้อมๆ กับเมืองสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ในพุทธศตวรรษที่ 18 เช่นกัน

ในวงการศึกษาระดับศาสตรสุโขทัย สามารถแบ่งวิวัฒนาการออกได้เป็น 3 ช่วงคือ

สมัยที่ 1 สมัยแห่งการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนในม่าน้ำยม โดยเฉพาชุมชนบ้านวังหาด ประมาณ 500 ปีก่อนคริสตศักราชลงมา กระทั่งถึงสมัยทวารวดี

สมัยที่ 2 เริ่มเป็นสมัยของการสร้างบ้านเมืองในกลุ่มน้ำยม ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 16-17 สืบเนื่องจากการพัฒนาของชุมชนในสมัยที่ 1 การมีประชากรที่เพิ่มขึ้นผนวกกับการพัฒนาเส้นทางการค้า และมีการขยายการค้ากับพุกาม ลังกา และละโว้ โดยเฉพาแรงผลักดันทางอำนาจการค้าขอม ในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ที่ผ่านไปตามเส้นทางคมนาคมทางบก เพื่อขยายอำนาจทางการค้าออกสู่อ่าวเบงกอล

สมัยที่ 3 เป็นสมันนตรรัฐสุโขทัย พุทธศตวรรษที่ 18-19 พัฒนาการของเมืองสุโขทัยในระยะนี้เกิดขึ้นจากการขยายของจำนวนประชากร ก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองและลักษณะของ

ชุมชนที่มีการควบคุมชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเห็นได้จากหลักฐานความเป็นเมืองต่างๆ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นการพัฒนาของชุมชนในบริเวณนั้นอีกมากมาย กล่าวคือนอกจากจะมี "นครสองอัน" ที่หมายถึง "ศรีสังขาลย์-สุโขทัย" แล้ว ยังปรากฏเมืองสรลวง-สอง แคว หรือแม่แก่เมืองราด-เมืองลุมพาย และเมืองอื่นๆ ซึ่งปรากฏในศิลาจารึกสมัยสุโขทัย(อานนท์ จิตรประภาส."ก่อนจะมาเป็นสุโขทัย" ใน จมหาราชชาติสยาม.หน้า22-27.กรุงเทพฯ: ยิปซี กรุ๊ป, 2552)

บ้านของเราเปลี่ยนการปกครองในปี พ.ศ. 2475 จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็น ประชาธิปไตย โดยการเรียกร้องของคณะราษฎร ซึ่งเป็นพรรคการเมืองพรรคแรกของบ้านเรา

การเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลดีแก่บ้านเราหลายด้าน แต่ผลเสียจากการไม่ชัดเจนของนักการเมืองก็มีมากเช่นกัน

เมื่อรู้ว่าไม่ดี

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลเสียจากการเปลี่ยนการปกครองที่กล่าวไว้จากบทที่แล้ว นั่นคือการไม่เชื่อตรงของนักการเมืองนั่นเอง

"รู้" ในชื่อของบทนี้ อาจทำให้ผู้อ่านหลายคนสงสัยว่า รู้ เกี่ยวข้องในเรื่องใด ตามชื่อเรื่องคือ "บ้านจะกว้างถ้าใจไม่แคบ" ถ้าประเทศของเราคือ "บ้าน" นักการเมืองก็เปรียบเสมือนผู้ที่คอยดูแลรักษาบ้านแต่ละคนในบ้าน ซึ่งนั่นก็คือ "รู้" นั่นเอง

ในบทนี้เราจะมาพูดถึงนักการเมืองที่ไม่ดี คือ นักการเมืองที่หวังแต่ผลประโยชน์ ไม่สนใจประชาชน เหมือนรู้ที่ไม่ดี ไม่ปกป้องคนในบ้าน โจรหรือสัตว์ร้ายก็เข้ามาได้

นักการเมืองที่ไม่ดี หวังผลประโยชน์ จะหาผลประโยชน์จากเรื่องเล็กๆน้อยๆ หรือ ไม่สนใจปัญหาบางอย่าง เพราะ ปัญหานั้นสามารถสร้างผลประโยชน์ในรูปของเงินได้มาก เช่น นาย ก เป็นนักการเมืองของพรรค กชด ซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาล แต่เป็นรัฐบาลที่ไม่ดี วันหนึ่ง มีชาวบ้านมาร้องเรียนกับ นาย ก ถึง นายทุนซึ่งลักลอบเข้ามาตัดไม้ ไปทำเฟอร์นิเจอร์ขาย นาย ก รับเรื่องนั้นไว้

แต่ไม่มีความดีบหน้า เพราะ นายทุนนั้นเป็นพวกเดียวกันของนาย ก เอง/นายทุนนั้นได้ติดสินบนกับ นาย ก ไว้ ทำให้ประเทศไทย เตือดร้อน เหมือน รั้วที่ไม่ดี ไม่สอดส่อง เปิดอ้าไว้ให้บุคคลอื่นเข้ามาในบ้าน โดยไม่ดูเสียก่อนว่า บุคคลนั้นเป็นคนดีหรือไม่ ทำให้คนในบ้านเดือดร้อน จากการกระทำของตนเองไม่ดี บางครั้งรั้วนั้นก็ได้รับการออกแบบให้ คุ้มบ้าง ไม่มีส่วนแหลมคมบ้าง ไม่มีเหล็กกันข้างล่าง(ป้องกันสัตว์ตัวเล็ก, สัตว์เลื้อยคาน) บ้าง มีรู/ช่องให้ปีนเข้าบ้านง่ายบ้าง เมื่อมีผู้มาซื้อรั้วที่ไม่ดีแบบนั้นแล้ว ผู้ขาย/เจ้าของกิจการ ก็อาจอ้างว่าไม่มีใครให้เข้าไปขโมยของในบ้าน หรือ ปล่อยสัตว์มีพิษเข้าไปในบ้านบ้าง ทำให้คนในบ้านเดือดร้อนเช่นเดียวกัน

นักการเมืองที่ไม่ดีบางคนก็ยกยอกเงินของส่วนกลางไป เช่น นาย A เป็นนักการเมืองของพรรค ABC ซึ่งเป็นรัฐบาลในขณะนั้น ในเวลาเดียวกันได้เกิด เหตุแผ่นดินไหวในต่างประเทศจึงรับเงินบริจาคจากประชาชนในประเทศแล้วยกยอกเงินไปเช่น มียอดบริจาครวม 100,000,000 บาท ก็ยกยอกเงินไป 10,000,000 บาท แล้วนำไปแบ่งกัน เหลือเพียง 90,000,000 บาท

รั้วไม่ดีบางบ้านก็มีน้ำหน้กเบา ๆ เวลาลากก็ไม่มีเสียงดังอีก เพราะเจ้าของบ้านบางคนไม่ชอบเสียงรั้วเวลาลาก อ้างว่า ๆ สบ ๆ กว ๆ แต่หารู้ไม่ว่า เสียงที่มันสบ ๆ กว ๆ นั้นแหละ สามารถช่วยให้พ้นจากขโมยได้ เช่น มีบ้านของเศรษฐีสองคน คนหนึ่งจ้างคนรับใช้ไว้

น้อย เพราะ: ไม่อยากเสียต่าจ้างมาก ทำใ้บางตริ้งต้องเปิดประตู
บ้านเอง จึงซื้อรั้วบ้านที่เบา และไม่มีเสียงเวลาลาก ผิดกับอีกคน
หนึ่งจ้างคนรับใช้ไว้มาก เพราะ: สงสารเขาอยากใ้เขามิงานทำ
บางตริ้งเวลา:เข้าบ้าน คนใช้กรูมาเป็นสิบ เพราะ: ไม่ต๋อยมิงานทำ
อีกทั้งรั้วบ้านที่เศรษฐีผู้นั้นซื้อมา ก็หนักและ: มีเสียงดังเอ๊ยดอ๊าด
เวลาลาก วันหนึ่ง มีโจร2คน พยายามปีนขึ้นบ้านของเศรษฐีทั้ง
สอง ปรากฏว่า วันรุ่งขึ้น บ้านของเศรษฐีคนแรกถูกโจรขโมยของไป
หมดบ้านเพราะ: ไม่มีใครได้ยินเสียงรั้วบ้านเลย อีกทั้งคนรับใช้ก็ลี้ม
ลี้มลือดกุกุญและ ทำใ้เป็นช่องทางที่สะดวกกับโจร แต่บ้านของ
เศรษฐีคนที่สองไม่ได้รับความเสียหายเลย ผู้ที่เสียหาย:เป็นโจร
เสียมากกว่า เพราะ: ขณะที่เปิดประตูนั้น เสียงดังไปถึงหูของคนใช้
โจรผู้นั้นจึงถูกรุมประชาทัณฑ์จาก เหล่าคนใช้นั้นเอง

เมื่อบ้าน

แตกแยก

ในบ้านของเรา มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่หลายครั้งทั้งแม่
ระดับครอบครัว ระดับโรงเรียน ระดับประเทศ

ระดับครอบครัว ส่วนใหญ่ ก็จะเป็นการทะเลาะเบาะแว้งของ
สามีภรรยา หรือไม่ก็เป็น พ่อแม่กับลูก ทำให้บางครั้งเวลาที่เด็ก
เห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกัน ก็จะเก็บคำด่าทอนั้นไปด่าเพื่อนที่โรงเรียน
รวมถึงการตบตีกันเพื่อแย่งสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อ พ่อแม่ทราบก็จะทำ
โทษที่ลูกพูดไม่ดี หรือ ทำไม่ดี และโทษเพื่อนของลูกว่า เป็นเหตุให้
ลูกตกเป็นแบบนี้ โดยหารู้ไม่ว่าต้นเหตุที่แท้จริงแล้ว ก็มาจากตัว
ของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเองนั่นแหละ

ระดับโรงเรียน ส่วนใหญ่ จะเป็นการทะเลาะเบาะแว้งข้ามสถาบัน
เหตุเพราะยึดติดศักดิ์ศรีกันมาช้านาน หากถามเด็กที่มาเรียนใหม่ๆ
แล้วไปตีกับเขาว่า ตีกับเขาทำไม ก็จะตอบว่า เป็นเพราะรุ่นพี่บอก
เพื่อนบอก บางคนก็บอกว่า ไอนั้น ไอนี้ ไอนั่น ทำก่อน ทำอย่างนี้

ก่อน ทนไม่ได้ ไม่ยอม เหตุก็มีกันแต่เนี่ย ยิงกัน ฆ่ากัน ฟันกัน
สนุกดี ตายกันหมด เรื่องราวใหญ่โต สั่งปิดโรงเรียน 3 วัน 7 วัน
เปิดมาทะเลาะกันอีก ปิดอีก สั่งปิดกันเป็นปี เป็นชาติ ช่วยได้ตอน
ปิดเท่านั้นแหละ บางคนโดนลูกหลง เจ็บบ้าง ตายบ้าง ขึ้นโรงพัก
ปฏิเสธ ขึ้นศาลปฏิเสธ เรื่องราวยาวเป็นปี ไม่จบ คนตายก็ตายฟรี
หาคนผิดไม่ได้ ถึงหาได้อย่างมากก็จำคุก ทำทำไมไม่ประหารเลยละ?
ทำไมได้ไม่มีในกฎหมาย ถ้าทำได้ประหารกันยกโรงเรียน หมดกัน
อนาคต

ระดับประเทศเห็นได้จากเหตุชุมนุมของพวกเสื้อเหลือง
(พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย) และเสื้อแดง(แนวร่วม
ประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการเพื่อชาติ) ซึ่งมีการชุมนุมเป็น
ระยะเวลาอันยาวนาน และมีผู้บาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก ซึ่ง
เหตุการณ์นี้อาจจะเป็นชนวนให้เด็กและเยาวชนก่อเหตุในระดับก่อน
หน้านี้ได้ โดยอาจจะเห็นว่า ผู้ใหญ่ทำได้ไม่ผิด ตนก็ทำได้ไม่ผิด
เช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้การทะเลาะเบาะแว้งทั้งสามระดับ ย่อมมีความ
เกี่ยวเนื่องกัน เช่น ในระดับครอบครัวสามี ภรรยา ทะเลาะกันเพราะ
เซ็กซ์เสียคนละสักัน เมื่อลูกได้ยิน ก็นำไปรวมกลุ่มเป็นระดับ
โรงเรียน และทะเลาะกับ กลุ่มที่เซ็กซ์เสียคนละสักันด้วยกัน จากเพียง
2 คน ก็เพิ่มขึ้นๆ จนเกือบทั่วประเทศ

บทส่งท้าย

เกือบจะจบแล้ว เกือบอ่านจบ และเกือบเขียนจบเช่นเดียวกัน มาถึงตอนนี้แล้ว ก็คือการจบเนื้อเรื่องแบบสมบูรณ์ เหลือเพียงข้อดีดัดๆ หรือ สรุปของเรื่องนั่นเอง จากที่อ่านมา 3 บท 8 หน้า ก็สรุปง่ายๆ คือ "การที่เราเป็นคนไทย อยู่ในบ้านหลังหนึ่งที่ชื่อว่า "ประเทศไทย" เราก็ไม่จำเป็นต้องไปทะเลาะกับใคร ไปฆ่าใคร และไม่ว่าเราจะประกอบอาชีพอะไร ถ้าหากเราพอเพียง พอกิน พออยู่ พอใช้ พอใจ และพอดี เราก็อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขแล้ว ใครคิดว่าบ้านของเราแคบ บ้านของเรากว้างเพราะใจไม่แคบต่างหาก"

ประวัติผู้เขียน

นุชานิดา วุฒิ เกิดเมื่อ 24 มี.ค. 43 ที่จังหวัดลำปาง
ปัจจุบัน เรียนอยู่ชั้น ป.6 โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ในจังหวัด
ลำปาง

เริ่มอ่านหนังสือเป็นจริงเป็นจังตั้งแต่ ป.4 (การ์ตูน
หนังสือเรียน นิยายสารคดี) ได้เป็นตัวแทนจากโรงเรียนเพื่อ
แข่งขันการตอบคำถามสารานุกรมไทยระดับเยาวชนในระดับ
ภูมิภาค อากาศมีความสามารถในการเขียนจึงได้เขียน
หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มแรก และจะพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป

พูดคุยได้ที่ meen.2543@hotmail.com